

הפטרת קrho

ספר שמואל א, פרק יא

יד וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֱלֹהָם לְכוּ וְנִלְכָה הַגְּלָגָל וַיְמַחֲשֵׁשׁ שֵׁם הַמֶּלֶךְ:
טו וַיַּלְכֵי כָּל-הָעָם הַגְּלָגָל וַיַּמְלִכּוּ שֵׁם אֶת-שָׂאוֹל לִפְנֵי יְהוָה בַּגְּלָגָל
וַיַּזְבְּחוּ שֵׁם זֹבְחִים שְׁלָמִים לִפְנֵי יְהוָה וַיְשַׁמְּחֵ שֵׁם שָׂאוֹל וְכָל-אָנָשִׁי
יִשְׂרָאֵל עַד-מִאָד:

פרק יב

א וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֱלֹהִים יִשְׂרָאֵל הַנֶּה שְׁמֻעָתִי בְּקֹלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתֶּם
לִי וְאִמְלִיךְ עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: ב וְעַתָּה הַנֶּה הַמֶּלֶךְ | מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאַנְּצַקֵּנִי
וְשַׁבְתִּי וּבְנִי הַנֶּם אֶתְכֶם וְאַנְּצַקֵּנִי לִפְנֵיכֶם מִנְעוּרִי עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
ג הַנֶּן עַנוּ בַּי נֶגֶד יְהוָה וְנֶגֶד מַשִּׁיחּוֹ אֶת-שׂוֹר | מַי לְקֹחַתִּי וּמַמְוֹר מַי
לְקֹחַתִּי וְאֶת-מַי עַשְׁקֹתִי אֶת-מַי רָצֹותִי וּמִיד-מַי לְקֹחַתִּי בְּפֶר וְאֶעֱלִים עַיִן
בָּו וְאָשִׁיב לְכֶם: ד וַיֹּאמְרוּ לֹא עַשְׁקֹתָנוּ וְלֹא רָצֹתָנוּ וְלֹא-לְקֹחַתִּי מִיד-אִישׁ
מְאוּמָה: ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם עַד יְהוָה בְּכֶם וְעַד מַשִּׁיחּוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא
מִצְאֶתֶם בַּיָּדֵי מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד: וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל אֱלֹהָם יְהוָה
אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הָעֶלֶה אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִארֶץ
מִצְרַיִם: ז וְעַתָּה הַתִּיצְבּוּ וְאַשְׁפְּט֊וּ אֶתְכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֶת כָּל-צְדָקֹות יְהוָה
אֲשֶׁר-עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת-אֲבוֹתֵיכֶם: ח כַּאֲשֶׁר-בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב
אֲבֹתֵיכֶם אֱלֹהָם וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן וַיַּצִּיאוּ
אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיָּשִׁבּוּם בָּמָקוֹם הַזֶּה: ט וַיַּשְׁפֹּחוּ אֶת-יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וַיִּמְפַר אֶתְכֶם בֵּין סִיסְרָא שֶׁר-צְבָא חִצּוֹר וּבִינְדָּפְלָשָׁתִים וּבִינְדָּ

מלך מואב וילחמי בם: יוזעקו אל יהוה ויאמר [ניאמרו] חלאנו כי
עבנ את יהוה ונעבד את הבעלים ואת הערשות ועתה האלינו מיך
איינו ונעבדך: يا ישלח יהוה את־ירבעל ואת־בָּדוֹ ואת־יפתח
וأت־שׁמוֹאל ויאל אתכם מיך איביכם משׁביב ותשׁבו בטה: יב ותראו כי
נחש מלך בני־עפומן בא עלייכם ותאמרו לי לא כי־מלך מלך עליינו ויתנה
אל־היכם מליכם: יג ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלכם והפה
נתנו יהוה עלייכם מלך: יד אס־תיראי את־יהוה ועבדתם אותו ושמעתם
בקלו ולא תמרו את־פי יהוה והייתם גס־אתם וגס־המלך אשר מלך
عليיכם אחר יהוה אל־היכם: טו ואס־לא תשמעו בקול יהוה ומריתם
את־פי יהוה והיתה יד־יהוה בכם ובאבתיכם: טז גס־עתה התיצבו וראו
את־הבר הגדול זהה אשר יהוה עשה לעיניכם: יז הלו קציר־חטיטים
היום אקרא אל־יהוה ויתנו קלות ומטר וידעו וראו כי־רעתכם רבה אשר
עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: יח ויקרא שׁמוֹאל אל־יהוה
ויתנו יהוה קלות ומטר ביום ההיא ויירא כל־העם מאי את־יהוה
וأت־שׁמוֹאל: יט ויאמרו כל־העם אל־שׁמוֹאל התפלל بعد־עבידך
אל־יהוה אלהיך ואל־נמות כי־יספנו על־כל־חטאינו רעה לשאול לנו
מלך: כ ויאמר שׁמוֹאל אל־העם אל־תיראי אתם עשיתם את
כל־הרעא הזאת אך אל־תטورو מאחרי יהוה ועבדתם את־יהוה
בכל־לבבכם: כא ולא תסורי כי | אמרתי הוה אשר לא־יוציאו ולא יצליחו
בישראל הפה: כב כי לא־יטש יהוה את־עמו בעבור שמו הגדול פי הזайл
יהוה לעשיות אתכם לו לעם: